

parten af de gamle Former, bliver forandret alligevel. Det ærede Medlem vil jo være med til at indføre hemmelig Afstemning. Det Princip, det gælder her, er dette: Skulle vi have hemmelig Afstemning eller vedblive med offentlig Afstemning? Det Andet er kun praktiske Hensyn, der gjøre sig gjældende: Skulle vi have Afstemning, amtsvis, eller kommunevis? Det ærede Medlem rører ved Valgløvens Former af al Kraft. Han vil forandre den offentlige Afstemning her i Landet til hemmelig. Det vil jeg ogsaa. Jeg er heller ikke saa bange for at røre ved de gamle Former, som det ærede Medlem, vel at mærke, naar jeg finder, at de ikke ere tidsvarende. Thi det passer ikke, hvad det ærede Medlem sagde om Valgdagens store Betydning, at paa den Dag fik Bælgerne Bestyrrelse af, at de stemte rigtig. Nei, heldigvis er den politiske Oplysning itegen saa stærkt her i Landet, og heldigvis veed enhver Bælger forud, hvorledes han vil stemme, saa at man ikke behøver at komme til en offentlig Valghandling i en Kjøbstad, for der at faae at vide, hvorledes man skal stemme. Nei, det ærede Medlem veed ret godt, at Bælgerne, naar de møde paa Valgdagen, ere forud klare over, hvem af de Kandidater der stille sig, de ville give deres Stemme. Jeg kan paa en anden Maade forstaa det ærede Medlems store Forkjærlighed for Valgdagen, at han hellere vil udbære hemmelig Afstemning end give Afstald paa, at Bælgerne paa Valgdagen samles fra hele Kredsen. Det kan jo ligge i, at det ærede Medlem har en saa lang parlamentarisk Løbebane, bag sig — alle de Valgdage, store, høitidelige Valgdage, han har oplevet, rykke selvfølgelig nu op i Rab for hans Blit; han ser alle de Seire, han har vundet, alle de Nederlag, han har tilspøiet sine Modstandere, og i Erindringer om Alt dette synes det ærede Medlem, at det vilde dog være en Skam, om han ikke stadig paa de Valgdage, han for Fremtiden stiller sig, kan faae akkurat ligesaa stort Auditorium paa Valgstedet. Det ærede Medlem kan jo i den Retning sige ligesom Præsten, da der forhandlede om, hvorvidt det var rigtigt, at Præsten under Konfirmationsøvelserne pryglede Konfirmanderne, idet han, som bekendt, sagde: Jeg har alle mine Dage pryglet Konfirmanderne, og jeg har befundet mig vel derved. Jeg betvivler ikke, at vi Folkethingsmænd befinde os vel derved, at Bælgerne, der bo 4—5—6 Mil fra Valgstedet, komme kjørende ud at stemme paa os. Vi befinde os overordentlig vel ved det: jo mere jo bedre. Men om Bælgerne befinde sig vel ved det, er et andet Spørgsmaal. Sa, det kan jo

være ganske rigtigt, som det ærede Medlem siger, at har man ikke offret Noget for en Sag, bryder man sig mindre om den, end hvis man har offret noget Stort for den. Det kan være ganske rigtigt i al Almindelighed. Men at paalægge Bælgerne Offre, som i Virkeligheden ingen Nytte ere til, og som der ingen Nødvendighed er for at paalægge dem, ser jeg ingen Grund til. Derfor er det, jeg har stillet det Forslag om, at Valget sker kommunevis, og det glæder mig, at det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds indrømmer, at forsaavidt han overhovedet vilde være med til det, var det et meget godt Forslag, idet han udtalte, at naar Bælgerne stemme hemmeligt i Kommunerne, og naar alle Stemmesedler saa blive samlede sammen paa et Sted og rystede ud i en fælles Urne, og Optællingen først da begynder, saa er Hemmeligheden helt fuldbyrdet, saa var det saa hemmeligt, som det overhovedet kunde blive. Det glæder mig, at det ærede Medlem dog skjænker det Forslag, jeg har stillet, saa megen Paakjænnelse. „For at søie Ministeren“, sagde det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds. Han tror aabenbart, at jeg har stillet dette Forslag for at søie Ministeren. Nei, jeg kan forstikke det ærede Medlem, at jeg har stillet dette Forslag, fordi jeg har fundet, at ad den Vej ordnes Forholdet bedst. (Berg: Det har jeg ikke sagt et Ord om.) Det ærede Medlem sagde, at man ikke for at søie Ministeren skulde røre ved de gamle Former, og derved sigtede han til mig. Det ærede Medlem anser mig i Dag næsten som en Slags Samfundsomstyrter, der gaar og river alle Stolperne omkuld for den delige parlamentariske Valgdag, som han har været saa glad ved i saa mange Aar. Det er slet ikke Tilfældet; den bliver staaende, og Bælgerne blive lige glade ved at faae Leilighed til at høre, hvad Valgkandidaterne have at sige, og det tror jeg at kunne forstikke det ærede Medlem, at der ikke bliver færre politiske Møder end hidtil, men endogsaa mange flere. Det ærede Medlem bliver maaske nødt til at holde Valgmøder i hvert eneste Sogn i sin Valgkreds, saa der er ikke Tvivl om, at Bælgerne derigjennem ville faae al den Oplysning og al den Bestyrrelse, de overhovedet behøve for at gaa til Valg. Var det saaledes, at man skulde have Bælgerne samlede, for at overbevise dem, for at bibringe dem en politisk Mening, for overhovedet at gjøre dem stikkede til at afgive deres Stemme paa Valgdagen, var det saaledes, at Bælgerne af Kandidaterne skulde have en offentlig Kritik, for at de rigtig kunde komme paa det Rene med, hvem